

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз П 1/2014
23.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Драгише Ђорђевића, Бате Цветковића, Горана Чавлине и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљеног Предузећа Ф. з. р. и о. Н.С. и Д.А., због привредног преступа из члана 68. став 1. тачка 12. и став 2. Закона о рачуноводству и ревизији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Предузећа Ф. з. р. и о. и Д.А., поднетом против правноснажних пресуда Привредног суда у Новом Саду Пк 329/2011 од 16.04.2013. године и Привредног апелационог суда у Београду Пкж 376/2013 од 10.10.2013. године, у седници већа одржаној дана 23.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Предузећа Ф. з. р. и о. Н.С. и Д.А., адв. С.Х-Б и Р.В., поднет против правноснажних пресуда Привредног суда у Новом Саду Пк 329/2011 од 16.04.2013. године и Привредног апелационог суда у Београду Пкж 376/2013 од 10.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду Пк 329/2011 од 16.04.2013. године окривљено Предузеће Ф. з. р. и о. и Д.А. оглашени су одговорним због привредног преступа из члана 68. став 1. тачка 12. у вези става 2. Закона о рачуноводству и ревизији и привредног преступа из члана 68. став 1. тачка 1. у вези става 1. Закона о рачуноводству и ревизији, па пошто им је суд претходно утврдио појединачне новчане казне, изрекао им је јединствене новчане казне и то за окривљено правно лице у износу од 500.000,00 динара, а за окривљено одговорно лице у износу од 30.000,00 динара, са обавезом да окривљено-правно лице на име судског паушала плати износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Привредног апелационог суда у Београду Пкж 376/2013 од 10.10.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног

правног лица Ф. з. р. и о. Н.С. и окривљеног Д.А., адвоката С.Х-Б. и пресуда Привредног суда у Новом Саду Пк 329/2011 од 16.04.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, браниоци окривљеног Предузећа Ф. з. р. и о. и окривљеног Д.А., адв. С.Х-Б. и Р.В., поднели су захтев за заштиту законитости, на основу члана 482. став 1, 483. став 1. и 3, члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. тачка 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости тако што ће побијане пресуде укинати и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев недозвољен.

Процесном одредбом члана 56. Закона о привредним преступима ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, "Службени лист СРЈ", бр. 27/92, 24/94, 28/96, 64/2001 и "Службени гласник РС", број 101/2005), прописано је да ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе сходно ће се примењивати одредбе Закона о кривичном поступку између осталих, одредбе о захтеву за заштиту законитости (члан 419. до 424). Законом о привредним преступима у делу који се односи на поступак по правним лековима и то на захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек (глава XIII тачка 3), у члану 130. је прописано, да против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или против судског поступка који је претходио правноснажној судској одлуци, надлежни јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости, а у члану 133. истог закона, да јавни тужилац захтев може подићи у року од 6 месеци од дана када је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева.

Закоником о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је, у члану 483. став 1, да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је право окривљеног и браниоца за подношење захтева временски ограничено на рок од 30 дана рачунајући од дана достављања правноснажне судске одлуке окривљеном (члан 485. став 4. истог Законика).

Из цитираних прописа произилази да је одредбама Закона о привредним преступима, који се примењују у поступку за привредни преступ, у односу на важеће опште одредбе кривичног поступка, између осталог, различито одређен круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, због чега у поступку за привредни преступ не долази у обзир сходна примена одредбе члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима, већ се у погледу овлашћења за подношење захтева за заштиту законитости примењује одредба члана 130. Закона о привредним преступима.

Како је, у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, искључиво надлежни јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке донесе у поступку за

привредни преступ, то је предметни захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Предузећа Ф. з. р. и о. и окривљеног Д.А., недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица у смислу цитираног прописа.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.